

solidarnost je naša snaga

„Give peace a chance“

Akcija solidarnosti sa izbeglicama sa Bliskog i Srednjeg istoka

09. oktobar 2015. od 15h do 16h

u parkovima kod Ekonomskog fakulteta i dolaznih perona autobuske stanice.

Omaž Džonu Lenonu, autoru mirovne himne Give peace a chance,
antiratnom drugu, angažovanom umetniku...

Akciju solidarnosti sa izbeglicama organizuju Žene u crnom i muzicki bend „Anti - protiv“.

09. oktobra 1991. godine izašle smo na ulicu protiv rata,
militarističko-nacionalističke politike srpskog režima...

Još uvek smo na ulicama protiv svih nepravdi i nasilja bilo gde u svetu...

Uvek neposlušne!
Žene u crnom

Akciju solidarnosti su zajedno organizovale Žene u crnom i muzički bend „Anti – protiv“ - Jugoslav i Anastasia, iz Beograda. Razvili/e smo transparente solidarnosti i mira na arapskom, engleskom, farsiju, srpskom i kao u sličnim akcijama, izbeglice su se pridružile. Onda smo pevali mirovnu himnu „Give peace a chance“, ali i balkanske narodne pesme. Izbeglice su bile pomalo začuđeni, oklevali su u početku...Odjednom, par muškaraca je donelo bubnjeve, uzvraćajući nam 'dar' – donoseći zvuke svog kraja – Avganistana, Sirije, celog Bliskog i Srednjeg istoka. A potom su smenjivali plešući svoje narodne igre, graciozno, elegantno vrteći se u krug, s osmesima na licu, s muzikom u telu... Tela su postala reči, govorila ono što reči ne mogu...I to je trajalo, ljudi su se okupljali, dolazili sa raznih strana, plesali zajedno balkanske i istočnjačke plesove, deca su igrala balonima, igračkama koje smo donele. Žene iz Avganistana posmatrale, ne uključujući se, verovatno zbog decenijskih okrutnih zabrana nametnutih ženama u toj zemlji. Potom su se uključili volonteri iz SAD-a, nastavili da plešu sa izbeglicama dok smo mi odlazile...

solidarnost je naša snaga

Posle je jedna grupa nas u ŽuC-u pričala o čudesnoj razmeni tog dana u parku – o koncertu, o 24 godišnjici ŽUC-a obeleženoj ovom solidarnom akcijom:

“Meni je ovo bila najdirljivija poseta izbeglicama. Prvo su bili očajni, nekako su se držali po strani. Onda smo postavile transparente, dugačko platno **Solidarnost** po zemlji, azilanti su samo spontano krenuli da podižu platno. Meni je to bilo jako dirljivo. Harmonika, muzika i vidim u osmesima i pogledima da odobravaju to što pevamo. Onda smo čuli taj instrument, tarabuka, i kreće žurka, oni nama vraćaju... Mi smo najduže igrale sa njima. Raspoloženje sjajno. Ja sam bila podignuta, jedan je rekao ‘Srbija je super!’. Na kraju smo igrali Užičko kolo, bilo je super” (**Violeta**)

“Važno je što smo godišnjicu obeležile u parku, sa izbeglicama, tako je ŽUC-ovke i počele...”

To je važno za te ljude koji su takođe zbog nekih drugih agresora i napadača morali svoju zemlju i ognjište da napuste i dođu ovde i spavaju u parku” (**Ljilja**)

“Ja sam pričao s jednim dečkom iz Afganistana. Tu je sa celom porodicom, razmenili smo i Facebook. On je rekao da se njemu jako sviđa Srbija, Srbi kao narod, tako mi je baš rekao, jako smo mu veseli, srećni, volimo žurku, party, pa smo se mi onda malo zezali. Svi su uživali. Videlo se da se svako priključio onom krugu. Drago mi je zbog njih, da smo uspeali da podignemo njihov duh” (**Tomislav**)

“Izgledalo mi je kao da su se pripremili za našu posetu. Mi smo pripremili koncert za njih, i oni su ga pripremili za nas. To je dobar odgovor za nas i našu aktivnost. Želeli su da komuniciraju s nama, da ostvare kontakt...” (**Jana, Ukrajina, volonterka u ŽuC-u**)

“Meni se svidelo što smo sa njima i pevali i igrali, i pokazali smo da za nas ljudi koje su prihvaćeni sa naše strane, a koji imaju takvu sudbinu da moraju da napuste svoje domove. Drago mi je što smo ih raspoložili” (**Duda**)

“Koliko može da uradi muzika, kad ljudi otvori srce, kad prime i prihvate...” (**Senka**)

“Meni je bila lepa ova akcija i to što je tempirana na našu godišnjicu. Ono što sam primetila je da je bilo malo žena. Pre je bilo više porodica iz Sirije, danas iz Afganistana. Bilo je jako veselo, jako lepo” (**Snežana**)

“Ja sam sa Ženama u crnom iz Ženeve, Takođe imamo izbeglice u Ženevi i probleme u vezi sa smeštajem. Bavimo stvarima kojima se i vi bavite ovde. Tako da sam jako srećna da podelim ovaj trenutak s vama. Zabrinuta sam za žene samice i maloletnike koji putuju sami. Oni dolaze u Ženevu iz svih tih država, Afganistana, Sirije, Eritreje. Maloletnici su zaista problem. Potrebni su nam ljudi koji znaju njihov jezik, inače teško. Sakriju se zajedno i ne usuđuju se izaći i nemaju pristup pomoći. To su dve grupe koje su najizloženije, samice i samci” (**Rina**)

“Ovo danas posmatram iz simboličkog ugla, zbog godišnjice, 24 godine kasnije ŽUC nastavlja svoje aktivnosti tamo gde su započete, na ulici. Tako da je moje učešće bilo više emotivno vezano za godišnjicu. Bilo je ok, ovaj put su nas još više nekako prihvatili kao dobronamerne, kao svoje. To je i svaki put, ali danas je baš zbog muzike, muzika nas spaja, pa smo pokušali da im malo olakšamo probleme...” (**Fahrudin**)

solidarnost je naša snaga

"Drago mi je da smo godišnjicu ovako obeležile. Bilo mi je jasno da je to bio najbolji mogući izbor. Čak posle svega mogu da kažem da može svaki sledeći put da bude na tako nekom mestu, naprimer u romskom naselju. Opet ulica, javni prostor. Ovo je super ideja. Drugo, ovo je primer da je muzika političko pitanje, mislim da je dobro koristiti muziku. Treće, u Afganistanu žene ne smeju da igraju i pevaju. Kad smo bili nedavno u Sarajevu, Iv Ensler (Eve Ensler) nam je pričala da je najteža situacija u Afganistanu. Ona je sa nekim ženama na mobilni puštala muziku u wc-u da igraju, one ne smeju da igraju u javnosti. Sledeći put ako igramo sa muškarcima, šta da radimo sa ženama? Razgovarala sam sa običnim građankama Beograda koje su prilazile i bile jako podržavajuće, bilo im je jako drago. Bila sam oduševljena sa ženom koja je došla sa detetom i kaže da dolazi stalno tu i objašnjava deci ko su ti ljudi. Ima tu još jedna dimenzija, to je romska populacija, policajci samo gledaju kako će da ih sklone. Jedan je prišao dvema romskim devojkama i kaže: "Nemojte tu da prilazite, oni su opasni!" Ja sam rekla one su sa nama, tako da ništa ne brinite. Dva puta sam im rekla. Važno je da znamo kako možemo da tretiramo jedni druge, naša je dužnost je da štitimo Rome koji dolaze tu da koriste situaciju jer teško žive. Meni je drago da je proslava godišnjice bila da se igra sa ljudima kojima je teško..." (Lepa)

"Kad su videli koliko se trudimo, u tom trenutku je došlo do uzvraćanje darova - ravnoteža između davanja i uzvraćanja. To je vrsta komunikacije. To nije nikakva kulturološka razlika, to su narodne zajednice, koje jedino mogu da prežive kad se oslone na uzajamnu podršku i pomoć, tako je svuda. Oni ne računaju na državu. Taj trenutak plemenitosti, za sebe su izvukli radost plesa, kreativni otpor. Potpuno je adekvatno što smo našu godišnjicu ovako obeležili. Ne samo zato što nam je ulica 'radno mesto', već zato što je ovo čin protiv rata, čin solidarnosti sa ratnim izbeglicama.

I 9. oktobra 1991. godine, kad je bio ovde rat, susrele smo se sa žrtvama rata, izbeglicama. I tada i sada, sa muškarcima koji odbijaju da budu mobilisani u bilo koji od vojnih formacija.

Siriji su mi pričali da je prisilna mobilizacija tamo strašna, isto je i u Avganistan i svugde odakle dolaze. Ovo nije samo akcija protiv rata, nego i podrška zahtevu za pravdom, masovnom narodnom pokretu za pravdom. Oni idu ka Evropi, a minimalni čin pravde jeste da oni koji su proizveli ovo, kao i diktatori iz zemalja odakle dolaze izbeglice, moraju da se suoče sa tom ogromnom seobom naroda, kao posledicom militarizma...

Akcija je i protest protiv militarizacije evropskog kontinenta, na nivou država i društva. Ovo nije 'izbeglička kriza', nego nešto što je posledica užasne politike oficijelne Evrope i kolonijalne politike" (Staša)

Sledeća akcija "Stop ratu - Stop trgovini ljudima", "Pletemo mir i solidarnost" je zakazana za 17. oktobar - Međunarodni dan protiv siromaštva i Evropski dan borbe protiv trgovine ljudima. Organizujemo je zajedno sa "Astrom" i Autonomnim ženskim centrom.

**Zabeležili: Staša i Tomislav
Žene u crnom, Beograd**

